

Nr 817

Av herrar **Gustavsson** i Alvesta och **Johansson** i Växjö, *angående ersättningen för älgskada.*

Enligt nu gällande bestämmelser i Kungl. Maj:ts kungörelse om älgavgifter m. m., given Stockholms slott den 9 april 1965, skall ersättning för älgskada utgå på sätt som bestämmes i kungörelsens 6 §. I denna paragrafs tredje stycke föreskrives: »Ersättning som avses i denna paragraf må beviljas endast till den del skadan överstiger tvåhundra kronor. Har den skadelidande underlåtit att vidtaga rimliga . . . icke beviljas.»

1949 års jaktutredning hade i sitt betänkande föreslagit, att den skadelidande skall stå en självrisk med 100 kr. och att den som får ersättning skall gottgöras även för kostnaderna för skadans värdering.

Med frångående av vad utredningen föreslagit föreslog departementschefen riksdagen i sin proposition nr 19/65 och anförde: »För min del anser jag, att ersättning inte bör utgå vid skador av ringa omfattning. Med hänsyn härtill bör Kungl. Maj:t äga fastställa ett belopp under vilket ersättning ej utgår. F. n. synes detta belopp, såsom bl. a. lantbruksstyrelsen förordat, böra bestämmas till 200 kr. Med hänsyn till att något generellt avdrag från ersättningen på grund av självrisk ej bör ske finner jag ej skäl biträda förslaget att ändra nuvarande ordning för bestridande av värderingskostnaden. Det bör ankomma på Kungl. Maj:t att meddela bestämmelser rörande värderingsförfarandet.»

Enligt riksdagens beslut utgår skadeersättning först därest skadan överstiger 200 kr. Därjämte är författningstexten oklar. Fråga kan uppstå huruvida en skada om exempelvis 300 kr. skall ersättas med 300 kr. eller endast till den del skadan överstiger 200 kr. alltså med 100 kr.

Då det dels föreligger oklarhet i författningstexten och dels det skadebelopp för vilket ersättning ej skall utgå är för högt enligt vår mening bör kungörelsen ändras.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om att Kungl. Maj:ts kungörelse nr 260 år 1965 6 § tredje styckets första mening måtte ändras och erhålla följande lydelse: »Ersättning som avses i denna paragraf må beviljas för hela skadan, därest denna överstiger etthundra kronor.»

Stockholm den 26 januari 1967

Rune Gustavsson (cp)
i Alvesta

Bertil Johansson (cp)
i Växjö